

15/VI 1913

АБОНАМЕНТЪ	
ЗА ГОДИНА	5 л.
ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА	250 л.
ЗА ТРИ „	125 л.
ЗА СТРАНСТВО	8 л.
„РОДИНА“ излиза единъ път седмично — НЕДЕЛЯ	
Ръкописи не се повръщат.	
Негативни писма не се приематъ	

РОДИНА

**Купувамъ ниви, лозя и Келемлете
въ землището на гр. Свищовъ
ВЛ. МАНЕВЪ---Свищовъ**

Г-ца Хр. Юр. Петкова
учителка
и
Капитанъ Г. Кочевъ

Съобщаватъ на роднини, приятели и познати, че ще се вънчаятъ на 3 Ноември т. г. следътъ черковния отпукъ въ църквата „Св. Димитрий“.

Поздравленията се приематъ въ църква.

Настоящето замѣстя отдѣлни покани

Хубаво натурално вино тази година
и чиста прашинена ракия има за проданъ

Вл. Маневъ — Свищовъ

Швейцарски млѣчни крави съ телата и безъ телата отъ породите „Мечтефони“, „Сементали“ и кръстосани к четири чифта волове 3—4 год. ст. сѫщитъ породи продава Киро М. Абаджievъ на чифликъ си при „Кертика“ спирка Орѣшъ, Свищовско. 3—5

Дръ Д. Шишковъ

Хирургъ Гинекологъ Акушеръ

Управлятелъ лѣкаръ на Свищовската Държавна Болница

се завърна отъ бойното поле и приема болни.

Лѣкарския му кабинетъ е снабденъ съ електрически апарати: рентгеновъ апаратъ, пантостатъ, електрически бани, апаратъ за арzonализация и др. нови приспособления за операции, примивки и прѣвръзки.

Приемни часове:

Сутринъ до 9, следъ обѣдъ 12 $\frac{1}{2}$ — 5.

На воени, ученици, и учители се прави 30% отстъпка отъ обикновената цѣна за лѣчение чрезъ електричество. 2 — 5.

На Кѫдѣ?

(Статия отъ г-на Сим. Н. Петковъ въ в. «Народна Воля»).

Ръководния принципъ въ политиката на междудържавните отношения е интересътъ. Всѣко дѣствие или въздържание отъ дѣствие на държавата като членъ на международното общество почива върху интереса. Наистина често пъти политиката се гради върху кри-воразбрания интересъ, което нѣщо прави проблемата на прѣдвиждането по-трудна, но принципътъ и въ този случай си остава сѫщиятъ: въ основата ѝ лежи интересътъ. Това, което е върно като принципъ на дѣйствие, е върно, въ обратна насока, като сигуренъ критерий за изследване и обясняване на вече извршените дѣйствия.

**

Балканската война нѣмаше да избухне, ако не бѣше създаденъ съюзътъ на балканските държави. Прѣди неговото създание раздѣлени, взаимно недовѣряващи се, тѣ неможеха нищо да прѣдприематъ, понеже се бояха една отъ друга.

И затова тѣ мириаха, Но вънъ отъ него мириаха тѣ и по тази сериозна причина, че противникътъ не бѣше за прѣзиране. Въ момента обаче, когато мисълта за едно балкански съюзъ се считаше за едно привлекателно, но едва ли не утопично желание, като изъ невиделица изпъкна съюзътъ на балканските държави.

Но какво, на кого се дѣлжи това и кой създаде балканския съюзъ? Отговорътъ за всички е ясенъ: той дѣлжи своето сѫществуване на тѣзи които имаха интересъ въ него. Балканскиятъ съюзъ е дѣло на тѣзи държави, които искаха да създадатъ въ негово лице една прѣграда на германизма, едно оръдие за съединение на германския приятел Турция и една сила — съюзница срѣчу пройния съюзъ; той е създаденъ отъ Русия и пройното съглашение.

Създаденъ като оръдие на чужди интереси, балканскиятъ съюзъ въпрѣки това, обаче бѣше една цѣна придобивка за балканските държавици, защото сѫщеврѣменно от-

говаряше и на тѣхните интереси. И въ границите, въ които единъ и други интереси се покриваха, той имаше всички шансъ да бѫде запазенъ.

Създаденъ отъ Русия за горните цѣли, на съюза бѣше запрѣтено да се мѣси въ сферите, гдѣто можеха да се накърнятъ руските интереси: Цариградъ, а тозе и Одринъ трѣбваши да останатъ на Турция. Веднажъ влѣзла въ съюза, България посмаше задълженето да не нарушава горните интереси, да не прѣстъпва вслята на неговите създатели. А това значаше: Цариградъ и Одринъ, както и всички прѣдукрѣпления на Цариградъ и проливите да се не закачатъ; съюзътъ да се запази и слѣдъ войната.

И близко до ума е, че всѣка отъ балканските държавици, която би нарушила тѣзи свои задължения, неминуемо и справедливо трѣбваше да си навлече гнѣва на създателите на съюза.

Създаването на балканския съюзъ бѣше една крупна печалба за пройното съглашение, но сѫщеврѣменно то бѣше и една чувствителна опасност на пройния съюзъ, срѣчу който бѣше насоченъ прѣдимно. И естествено всички усилия на пройния съюзъ, а особено на Австрация, най-живо застъпната, трѣбваше да бѫдатъ насочени къмъ неговото разпадане, къмъ унищожението му.

Първиятъ ударъ, който пройниятъ съюзъ ианесе на балканския, бѣше създаването на Албания. Чрѣзъ нейното създаване се разбѣркаха съмѣтките на съюзниците за подѣлбата на завоеваната територия. Чрѣзъ създаването на Албания Балканскиятъ съюзъ бѣ застрешенъ, разклатенъ може би, но при все това още можеше да бѫде запазенъ.

Това пройниятъ съюзъ разбираше твърдѣ добре и за това търсѣше случая да нанесе удара въ сърдцето: да скара, ако може, и да въвлече въ взаимна война съюзниците.

И той успѣ. Въ лицето на България, на българските управници той намѣри оръдиието за постигане на своите цѣли — съединето на балканския съюзъ. Съзнателно или несъзнателно оръдие станаха българските управници, това бѫдещето ще ни покаже.

Въ всѣки случай това, което не подлежи на съмѣнѣние, то е че българските управници чрѣзъ своите дѣйствия напълно осѫществиха интересите на пройния съюзъ.

Първите атаки, които тѣ нанесаха на валидността на балканския съюзъ бѣха Чаталджанското прѣстъпление и вземането на Одринъ. Съ тѣзи дѣйствия, насочени срѣчу Русия, тѣ първи нарушиха съюзническия договоръ. При все това тѣ бѣше простено този путь:

ОБЪЯВЛЕНИЯ

НА I-II СТР. НА КВ. С. М 40 СТ.
НА III СТР. " " " 30 СТ.
НА IV СТР. " " " 20 СТ.

Писма, пари за абонаменти, публикации и всичко що се отнася до въ „РОДИНА“ се испраща до редакторъ-издателя му ВЛАДМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.
Телефонъ № 21

Русия се съгласи на това нарушение и за граница бѣ дадена линията Мидия—Еносъ. Но всѣка измѣна влече недовѣrie. Лондонския миръ е склоненъ. Моментътъ за подѣлба между съюзниците настава: една по възможность по-справедлива подѣлба съюзътъ е запазенъ.

Въ името на послѣдното, въ името на запазване съюза, тройното съглашение прави всички усилия.

А запазването на съюза е въ интереса и на пройното съглашение, то е въ интереса и на самите съюзници.

Но и пройниятъ съюзъ не е стоялъ въ бездѣйствие.

И въ момента, когато изглеждаше, че въ мѣлчеливата, но упорита борба между пройния съюзъ и пройното съглашение побѣдата е на послѣдното, ръководителите на сѫбината на България обявяватъ война на своите съюзници.

Лудост или прѣдателство?

И това бѫдащето ще ни покаже. Но фактътъ е на лице: пройниятъ съюзъ спечели, балканските съюзъ не съществува.

Веднажъ постигнала цѣльта си Австрация и нейните съюзници за прѣзватъ България оставатъ я на произвола на сѫбата ѝ. Пройното съглашение пъкъ вече втори путь измѣнено отъ България, безспорно не може да я остави да тържествува. Не ромънски, но и руски войски биха навлѣзли въ България, само да не ѝ дадатъ възможност да се наслаждава на възможните побѣди.

И Букурешкия миръ, при това положение не можеше да бѫде другъ.

Каква насока може да вземе сега външната политика България, на кѫдѣ?

Пройниятъ съюзъ я използва и слѣдъ това забрави, изостава сама на себе си. И ако България се спаси отъ окончателенъ разгромъ, това тя трѣбва да го благодари сама на себе си, на благоразумието на своето население.

Пройното съглашение я стегна съ обръчъ отъ врагове.

На кѫдѣ сега?

Прѣдъ насъ се отварятъ двѣ перспективи: или да стоимъ както сме, съ надежда и желание да се сдружимъ съ Турция и Албания и подъ покровителството на пройния съюзъ да се опитаме да възстановимъ загубеното, или да поправимъ грѣшките на виновниците за сегашното положение на България и да се върнемъ обратно къмъ пройното съглашение и да влеземъ въ съглашение съ съсѣдите ни за ново създаване на балканскиятъ съюзъ и то вече подъ трайната форма на една балканска конфедерация,

Какви би били последиците от избирането на първия път. Прѣди всичко общобалканска несигурност. Постоянна икономическа криза. Непосиленъ милитаризъмъ. Неизвестно бѫданце. Какъвъ интересъ би имали напр. една Турция да ни помога да се биемъ съ Сърби и Гърци, и то толкова жизненъ интересъ, че да тури на карта самото съществуване? Но вънъ отъ това избирането на този път не би ли значило спечелване неприятелството на цѣлото тройно съглашение, което не е малко чувствително.

Не по добро било положението ни, ако стоимъ така, както сме сега, безъ да прѣприемемъ нищо за външнополитическата ни ориентировка. Считани като размиренъ елементъ на Балканите настъ ще гледатъ да ни задушатъ, да не ни дадатъ прѣди всичко възможност вътрѣшно да се съзвемъ, да ни стегнатъ въ желѣзъ обръчъ слѣдъ това външно. Остава послѣдниятъ път: къмъ балканската конфедерация подъ покровителството на тройното съглашение първоначално, а по-послѣ и независимо може би.

Въ този път, прѣди всичко, ни тласка самото създаване на първия балкански съюзъ. Той създаде силни съсѣди, съ които трѣбва да вървимъ заедно.

Балканското съглашение, бидейки въ интереса на тройното съглашение, достатъчно е да покажемъ искрено желание и твърда воля въ това направление, за да спечелимъ покровителството на послѣдното.

Интересите на тройното съглашение диктуватъ създаването на една приятелска нему общобалканска сила. А такава е възможна съ съгласието на България. Чрезъ нейното влизане въ съглашение съ съсѣдъ ѝ, на Балканите се създава еднъ мощенъ приятел на тройното съглашение и то има всичкия интересъ да направи възможното за постигане на този резултатъ. Използвайки този интересъ на тройното съглашение, България може да тури като условие и да прокара тия свои условия за влизането ѝ въ съглашение—съюзъ или конфедерация—съ съсѣдъ ѝ, ревизията на Букурешкия договоръ и спазване принципа на националността.

За самата България едно съглашение съ нейните съсѣди, вънъ отъ осигуряване ревизията на Букурешкия договоръ, ще ѝ създаде всички условия за бързо съзвемане отъ послѣдните на войните, за миренъ културенъ напрѣдъкъ и благоденствие.

Разбира се, че Австро-Унгария и нейните съюзници ще употребятъ всички усилия за осуетяването на такова едно ново създаване на балканско съглашение, но ще се подадемъ ли пакъ?

Единъ интересиенъ съ йосподина Ст. Михайловски.

Вѣст. „Република,“ органа на новообразуваната Републиканска партия прѣдава следния интересенъ разговоръ: съ г. Ст. Михайловски:

Единъ отъ нашите редактори посети Г-нъ Ст. Михайловски въ дома му и го запита, какво е неговото мнѣние върху въпросите, които въливатъ днесъ обществената съвѣтъ въ България.

Господинъ Михайловски направи прѣдъ нашия редакторъ следните изявления:

Менъ е невъзможно въ единъ кратъкъ разговоръ да изложа всичките източници, фази и последици на грозната наша национална трагедия. Това е най страшната провала на българщината отъ хиляда години насамъ. Това е едно отъ онѣзи историческо-етнически затмѣния за които всѣки мислителъ би рѣкълъ че тѣ образуватъ една тежка жалѣйка за цѣлия човѣшки родъ.

Но не само отъ тѣжка е обладана българската колективна душа. Събитията всадиха въ нея и срамъ, глубокъ и неизмѣримъ срамъ. Защо? Защото бранителите на българизма проявиха едно психическо убожество прѣдъ което дребище онази грамада отъ безкултурност и първобитност таяща съ въдуха на единъ кюрдъ или манайинъ.

Единъ отъ най-серииозните френски вѣстници *Journal des Débats* охарактеризиратъ слѣдните Ювеналовски думи тазгодишните български приключения: *Les bulgares sont plus que vaincus, ils sont disqualifiés* (сирѣчъ: Българите сѫ иѣшо по вече отъ побѣдени, тѣ сѫ обезславени!)

Нѣкои български общественици се стараятъ констистентно да противодействатъ на тѣжните печатни нападки отправени изъ всички кѣтове на Европа противъ всичко българско. И въ своето домогване казаниятъ общественици краснорѣчиво протестираятъ противъ клеветата че българите били извѣршили свирѣости и безредици въ Тракия и Македония.

Твърдѣ много се мамятъ нашите съграждани като си въображаватъ че антибългарската хайка има зародиши въ безчеловѣчни нѣкакви постѣпки на българските борци. Не, много право е говорѣлъ знаменитиятъ генералъ Молтке, когато казаъ тѣзи думи: — Войната не бива никога човѣколюбива! — Тая се теория Прусацитъ поставиха и въ практиката си, не само като опожариха и опустошиха маса села и паланки въ Франца, въ 1871, но още и като изтрѣбиха сума юноши подъ прѣлогъ че проявявали много буйно своето отечестволюбие.

Гонидбата противъ настъ има зачалото си въ горестното смайване на европейския свѣтъ прѣдъ нашата некадърност и бездарностъ.

Но нека пристъпимъ къмъ фактътъ — или по-добре нека посочимъ некои явления отъ тазгодишните български военно-политически игри — за да покажа че ний сме автори на сѫдбата си, че нашето сгрѣмолясане е логически произ-

водъ на нашата българска своеобразностъ.

Какво направихме при Чаталджа? Стояхме тамо приковани осемъ мѣсека като браняхме отъ османлиецъ гърци и сърби и като имъ давахме възможностъ да се окопаватъ и укрѣпяватъ при Султанъ-тепе и другадѣ. А послѣ? Послѣ изведнажъ наистинахме Чаталджа — сирѣчъ прѣдохме въ рѣдѣтъ на турските войсководци ключоветъ на цѣла една провинция — Тракия. И оптихме се тогава да прогонваме отъ Султанъ-тепе срѣбъските войници които по нашата неокачествима недосѣтливостъ и търпеливостъ смогнаха да се поставятъ въ едно толкова за видно положение.

Оставамъ на страна въпросътъ че имахме възможностъ да се споразумѣмъ много рано съ турците за да се отпъчимъ противъ нашите псевдосъратници и псевдобрата, хиляди пѣти по опасни за настъ отъ исляма.

Прѣди всичко искамъ да откажемъ отъ страшните наши чаталджански укрѣпления прѣди да бѫде напълно ратифицирана нашата Лондонска спогодба съ пратениците на високата порта.

Но дори и напълно ратифицирана да бѫше казаната спогодба, тя нѣмаше ни най-малко да удържи османската ордия въ блазненето да завземе изново града кѫдето се издига чутовната джамия на сultana Селима.

Бисмаркъ въ своите рѣчи (*Discours et opinions de Bismarck, édition de Henri Gauthier*) говори къмъ Нѣмските депутати:

— Питате ме, господа защо въпрѣки договора който сключихъ съ Франца германската армия продължава да окупира много французки територии; да ви кажа защо. Просто и чисто защото писменните споразумѣния между победители и побѣдени не сѫ достатъчни гаранция че послѣдните ще изпълнятъ своето задължение. Побѣдениятъ трѣба да бѫде окончателно унищоженъ за да може победителятъ да вѣрва че всичко е свѣршено. Ние не унищожихме напълно Франца, и затуй напитъ храбреци продължаватъ да стоятъ тамо. —

Въ тая си рѣчъ Бисмаркъ ни дава да разбереме че когато прѣстои борба за животъ или смърть между два народа, върването на писменни обвѣрвания е повече отъ дѣтинска наивностъ. То е лекомислие което граничи съ безумство.

Войната е дѣло насилиствено. Въ основата на военните подвизания нѣма никаква хуманностъ. Биешъ ме — навивашъ ме — налагашъ ми волята си — и ме принуждавашъ да си тури подписа на едно омразно кѣсче хартия. Защо, тогава, като обѣрнешъ гърбъ и отидешъ далечъ отъ мене да не помисля за отплата — и да не те нападна хаидушки?

Както мислѣше Бисмаркъ за войната, така е мислѣлъ и Наполеонъ I едно врѣме. Въ неговите мемоари намираме това знаменито изѣчение което днеска се приповтаря отъ всички военни капациети въ Европа. *Si l'on veut vivre en paix, il ne suffit pas de vaincre son ennemi, il faut l'éraser.*

А Фридрихъ велики въ своите

наставления къмъ послѣдника си лума: — Колчимъ е въ интереса на Прусия да бѫде скъсанъ и погазенъ единъ писменъ договоръ, ни една секунда да се не подвоятъ, скъсайте и сгазете го!

И така, разбираете че оттеглянето на бълг. войски отъ Чаталджа съ никакви писмени договори не може да се оправдае. Ние ако бѣхме на мястото на турците длѣжни бѣхме да постъпимъ като тѣхъ. При всичко че, като българинъ, моето сърдце се къса отъ грѣшките на напитъ военни началници но отъ друга страна като историкъ азъ памирамъ за одобрително, — не казвамъ похвално, но казвамъ одобрително — поведението на турската ордия.

Но за да бѫда още по убѣдителенъ — освѣнъ авторитетътъ които цитирахъ по рано-позволете да ви напомня и слѣдното обстоятелство. Прѣди двадесетъ и петъ год. единъ бълг. офицеринъ, Сираковъ или Сиромаховъ, не помня добре, прѣвседе на бълг. съчинението на Шейберта озаглавено *История на Френско-Пруската война*. Тая книга бѣ напечатана съ иждивението на Воен. Министерство и посочена като историческо ръководство за бълг. офицери или за военното училище. Е добре, въ Шейбертовата книга се излагатъ, относително скъпчването на мира съ Франца, сѫщите начала каквито Бисмаркъ излага въ своите парламентарни рѣчи Шейбертъ дума: — „Trѣбваши подиръ подписането на мира, да продължаваме да сѣдимъ въ Франца, за да принудимъ франузите да изпълнятъ всичките условия които имъ наложихъ.“

Питамъ: защо въ България военните власти харчатъ пари да печататъ военни учебници и ръководства а не знаятъ или забравятъ какво е писано въ тѣхъ?

Свѣршвамъ по този въпросъ Това което ви казахъ до тукъ, казахъ ви го за да извадя на явѣ феноменалната босотия на българските дипломати и чудовищното недѣлагогледство на бълг. военна команда.

Колкото за втората война тя бѣше просто и чисто отъ наша страна единъ криминаленъ жестъ на изтупленници или желатели на провала.

За тази втора война дѣ мненія не може да има, ни въ обществото, ни въ лѣтописите. Тя бѣ прѣдприета или отъ хора прѣдатели или отъ хора изпаднали въ най-тежко умопомрачение. Съждението което ви казвамъ сега, не изхожда отъ мене: то се приповтаря два мѣсека наредъ отъ Петербургъ до Лондонъ, отъ Лондонъ до Ню-Йоркъ и отъ Ню-Йоркъ до Калкута.

Български народъ трѣбва да се пробуди отъ дѣлбокия сънъ и разбере, че съ болетината въ рѣцѣ той е господарь въ страната и отъ него зависи, кои да бѫдатъ министри и депутати за да управляватъ страната така, както народътъ-господарь желае. Само по този начинъ ще се провали личния режимъ, който докара сгромолясането на България

**Избиратели,
не забравяйте личния
режимъ!**

Х Р О Н И К А.

Настоящия брой на „Родина“ всички може да го има безплатно. Отъ идуния брой „Родина“ ще се продава по 5 стоти екземпляра.

Всички вече знаятъ, които съмъ виновници за опропастяването на България, както и всички знаятъ че днешното правителство не ще извърши ревизия на Бокуренския договор и даване автономия на Македония. Знаятъ също всички че нико газемъ ще склонятъ, нито ще платятъ реквизицията на народна треба да знае още нѣшо, че когато инициативите съмъ заселватъ турците въ новите земи, турците съмъ пренадилъ всички българи отъ земите, които по Цариградския договор се върнаха пакъ на Турция. Сега ежедневно се даватъ отъ държавата само на българи българи по 300 хиляди килограма хлѣбъ!

Изборна бѣбра. Отъ сега съмъ почнати агитациите за предстоящите избори за народни представители. Въ селата съмъ плъзали разни шарлатани да заблуждаватъ селската маса, съмъ цѣль да истрѣгнатъ и сега гласовете ѝ. Въ некои села такива агитатори съмъ просто изгонвани, а въ други никой не искаше да ги чуе.

Помнимъ какъ люто се канѣха ирѣзъ войната селяните противъ такива агитатори и че бѫде голѣмо чудо, ако се мине бѣзъ инциденти въ тѣзи, съмъ толкова голѣмо значение, избори.

Какво показва? Въ произведенія миналата недѣля изборъ за общински съветъ въ с. Сарияръ съмъ гласували 81 избирателъ на бюллетини съмъ социалистически цѣвѣтъ съмъ думитъ „Искаме автономна община“. Останалите около 40 гласа съмъ подадени за земедѣлците.

Нечистотията въ града. Холерата вмѣсто да отвори очите на градските управници, като че още по-вече ги затвори. При нечистото то държане на града и при липсата на изобилна и чиста вода, отъ сега може да се предвиди, че холерата както и други епидемически болести скоро ще се появятъ въ града, но вече може да не се задоволятъ съмъ стоти жертви, а съмъ много по-вече.

Гражданите ищащи такси за исхвърлянето боклуците изъ къщите, нѣ кметството вмѣсто съмъ такси да подържа достатъчно кола за тая работа, употребяватъ ги за пожарна команда и метачи изъ улиците.

Кметството да мисли какво прави, защото гражданинъ съмъ съти на зрелица като тия съмъ боклучийски кола да ги расхождатъ като холерно-болни и вмѣсто да харче за хигиената на града — за копане гробове.

Социалистически съвети. Социалистите съмъ спечелили общински съвети въ с. с. Стиженовъ, Карайсенъ, Петокладенци и Татари. Въ другите села иматъ де единъ, дѣ по вече съветника.

Лошо впечатление прави дѣто въ некои села опозиционери съмъ гласували съмъ бюллетини на радославски цѣвѣтъ. Поне слѣдъ войната трѣбаше селянина — избирателъ да се покаже по самостоятеленъ!

Ний невѣрвамъ че за депутатските избори селянина — избирателъ не ще има доблестта явно, безъ страхъ, както подобава на каленъ въ войната герой, да по-

каже съмъ бюллетината си, че той прѣстава вече да бѫде играчка въ рѣдете на разни аферисти и грабоконатели на България.

Възстановъ общинските здания. Нашето кметство като дойде зима се загрижва за поправката на общинските здания. Сега ще поправятъ градската баня и театъръто здание, за което е предвидено около 8 хиляди лева. Абе общинари, зиме поправятъ ли се здания!

Малките престълъци са преслѣдватъ. Войниците участватъ въ войната, които съмъ взели турски платнища и др. дреболии за свое употребление, сега се прѣслѣдватъ, а тѣхните голѣмци които извлѣкоха Орлина и др. градове се оставятъ свободни да прикриятъ престълътията си.

Врѣмето за преслѣдването на голѣмите крадци иде. — Въ престоящите избори треба да се изберетъ истински народни представители, които да могатъ да турятъ всички на мястото.

Селско общинските избори. Произведените миналата недѣля избори за селско общински съвети не дадоха резултатъ, които стабилизиратъ и радославистите заедно съмъ полицията разгласяватъ, че спечелили нѣкакви си 21 общини въ околията.

Споредъ подадените бюллетини по цѣвѣтъ на партии въ цѣлата околия съмъ получени: 1902 бюллетини радославски и 422 стамболовиски а всичко 2324 правителствени. За опозицията съмъ подадени, както слѣдва: панковиски 560, народнишки 25 демократически 670, радикалски 25, обединени социалисти 383, тесни социалисти 84 и земедѣлски 1569, а всичко 3326 опозиционни.

Значи отъ подадените бюллетини въ изборите, само 2/3 съмъ правителствени, а останалите т. е. большинството съмъ опозиционни.

До като земедѣлците и правителствените съмъ взели участие въ почти всички села на околията, другите партии, по липса на организация, въ малко села.

Дали такъвъ ще бѫде резултата за депутатските избори? — Ний недопущамъ. Въ депутатските избори народа ще рѣшава, както до сега ли ще се управлява България за да стигне до днешното окаяно положение, или ще вземе самъ върхътъ си браздите на управлението и покаже, че както побѣди неприятеля, тѣй ще побѣди и личния режимъ въ страната.

Политическо събрание. На 3 того въ 10 часа сутринта въ градския театъръ г. Романъ Аврамовъ ще говори за законодателните избори и длѣжността на работническата класъ.

Лошо глѣдане на чешмите. Капитешката чешма въ града, която съмъ водата си поеше 1/4 част на Свищова цѣло лѣто не тече благодарение, че на врѣме не се поправя. Сега кметството я поправя, нѣ тая поправка се свѣршва съмъ раскъртването главата на чешмата, за да се доразвали чешмата до като се направятъ каналитъ!

Обрѣщаме вниманието на кметството да бѣрза съмъ поправките на чешмите, а не да храни гражданинъ съмъ голи надежди, че ще иматъ нѣкога хубава и изобилна вода.

Отъ Вардимъ Сел. Общ Управление, Свищовска Околия
ОБЯВЛЕНИЕ № 651

с. Вардимъ, 23 Октомври 1913 год
Вардимското Селско Общинско Управление обявява, че на 22 и 23 Ноември т. година, ще се произведе публични търгове съмъ явна конкуренция съгласно чл. чл 36—39 отъ закона за обществените прѣдприятия, за отдаване подъ наемъ съмъ срокъ за 2 години считано отъ 1 Януарий до 31 Декември 1915 год. следующите общински имоти:

1) На 22 Ноември т. г. ще се произведе търгъ за Интиз. и Крѣвнината.

2) На 23 с. м. ще се произведе търгъ за двѣ училищни ниви отъ 29 декември едната а другата отъ 17 декември и за общински ниви отъ 60 декември.

3) На 23 с. м. ще се произведе търгъ за двѣ зеленчукови градини едната отъ 70 декември и друга отъ 61 декември.

За право участие въ търга се иска 5 % депозитъ.

Поечните условия и другите книжа по търга, могатъ да се видятъ всички пристъпенъ день и часъ, въ общинското управление.

Конкурентътъ, които ще взематъ участие въ търга, треба да се съобразява съмъ чл. 11—14 отъ горния законъ.

Разноските за публикация на настоящето съмъ за съмѣтка на предприемача.

Общин. Кметъ: А. АЛЕКСЕВЪ
Секр. Ерникъ: Ю. КЪНЧЕВЪ

Дѣло № 301 отъ 1912 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 296

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Свищовски Окр. Съдъ на II-ти участъкъ на основание изпълнителния листъ подъ № 1684 издаденъ отъ II Свищовски Мирови Съдъ въ полза на Екимъ Маноловъ С-ие отъ Свищовъ противъ Тома Франчешковъ отъ с. Лажене за 200 лева и на основание чл. чл 1004—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство чрѣзъ настоящето си обявявамъ на интересуващи се лица, че отъ 12 Ноември до 13 XII т. г. частъ до 5 послѣ обѣдъ ще се произведе публична проданъ на недвижимото имущество принадлежащо на горния дѣлъникъ, свободни отъ запоръ находящи се въ земя на с. Лажене, а именно:

новане чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство чрѣзъ настоящето си обявявамъ на интересуващи се лица, че отъ 12 Ноември до 13 Декември т. г. частъ до 5 послѣ обѣдъ ще се произведе публична проданъ на недвижимото имущество принадлежащо на горния дѣлъникъ, свободни отъ запоръ и именно:

1) Нива 9 дек. 2 ара въ землището на с. Бѣлене м. „Долна Ялия“ при съмѣди: Лоринъ Лоринковъ, Франчешко Геновъ, Михаилъ Колипатковъ, Мар. Геновъ, и пътъ оп. 450 лв.

Желаещите да наддаватъ и купятъ това имущество съмъ свободни да се явятъ въ канцеларията ми и наддаватъ въ пристъпенъ дни и часове като ще имъ бѫдатъ на расположение всичките книжа по продажбата.

гр. Свищовъ, 17 X 1913 год.

II Съд. Приставъ: **В. Миховски**

Дѣло № 715 отъ 1912 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 153

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Свищовски Окр. Съдъ на II-ти участъкъ на основание изпълнителния листъ подъ № 1684 издаденъ отъ II Свищовски Мирови Съдъ въ полза на Екимъ Маноловъ С-ие отъ Свищовъ противъ Тома Франчешковъ отъ с. Лажене за 200 лева и на основание чл. чл 1004—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство чрѣзъ настоящето си обявявамъ на интересуващи се лица, че отъ 12 Ноември до 13 XII т. г. частъ до 5 послѣ обѣдъ ще се произведе публична проданъ на недвижимото имущество принадлежащо на горния дѣлъникъ, свободни отъ запоръ находящи се въ земя на с. Лажене, а именно:

1) Ливада 1 дек. 5 ара м. „Драганца“ при съмѣди: Яко Папурковъ, Енчо Чернаковъ, Колю Геновъ и Георги Бацеовъ оп. 81 л.

2) Ливада 1 дек. м. „Стублата“, при съмѣди: Т. Франчешковъ, Кандо Антоновъ и Георги Франчешковъ оп. 54 лв.

3) Ливада 1 дек. м. „Стублата“ при съмѣди: Георги Франчешковъ, Кандо Антоновъ Иванъ Тарлевъ, и бара оп. 45 лева

4) Бара 2 дек. м. „Стублата“ при съмѣди: Мар. Зюлямовъ Ив. Тарлевъ и Георги Франчешковъ оп. 45 лева.

Желаещите да наддаватъ и купятъ това имущество съмъ свободни да се явятъ въ канцеларията ми и наддаватъ въ пристъпенъ дни и часове, като ще имъ бѫдатъ на расположение всичките книжа по продажбата.

гр. Свищовъ, 11 X 1913 год.

II Съд. Приставъ: **В. Миховски**

Дѣло № 385 отъ 1912 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1046

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Свищовски Окр. Съдъ на II-ти участъкъ на основание изпълнителния листъ подъ № 1013 издаденъ отъ I Свищовски Мирови Съдъ въ полза на Калю В. Лазаровъ отъ г. Свищовъ противъ Минка Ст. Тонева отъ с. градъ за 350 л. и лр. и на основание чл. чл 1004—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство чрѣзъ настоящето си обявявамъ на интересуващи се лица че отъ 12 Ноември 1913 до 13 Декември 1913 год. частъ до 5 послѣ обѣдъ ще се произведе публична проданъ на недвижимото имущество принадлежащо на гор-

